

Rozporządzenie
Ministra Spraw Wewnętrznych i
Administracji
z dnia 24 marca 1999r. (Dz. U. Nr 30,
poz. 297)
Wykaz standardów technicznych - poz.
12

INSTRUKCJA TECHNICZNA K-1

MAPA ZASADNICZA

WYDANIE TRZECIE

Warszawa 1998

Niniejsze wydanie instrukcji opracował zespół w składzie:

Zdzisław Adamczewski

Andrzej Bąk

Mariola Gilska

Edward Mecha

Ryszard Staniszewski

Zygmunt Szumski

Wojciech Wilkowski

Sekretarz zespołu

Stanisława Mogiła-Suchowera

Opracowanie redakcyjne KORDAB POLSKA Sp. z o.o.

Spis treści

	Str.
<u>Część I</u>	
<u>POSTANOWIENIA OGÓLNE</u>	
<u>Przedmiot instrukcji i definicje ogólne</u>	7
<u>Pojęcie mapy zasadniczej, jej przeznaczenie i funkcje</u>	7
<u>Metryka mapy zasadniczej</u>	8
<u>Skale mapy i zasady ich doboru</u>	8
<u>Treść mapy zasadniczej</u>	8
<u>Forma mapy zasadniczej</u>	8
<u>Część II</u>	
<u>PROWADZENIE MAPY ZASADNICZEJ</u>	10
<u>Część III</u>	
<u>WYMAGANIA W STOSUNKU DO SYSTEMÓW INFORMATYCZNYCH</u>	11

ZAŁĄCZNIKI:

<u>Załącznik</u> <u>1</u>	<u>Katalog obiektów i znaków umownych</u>
<u>Załącznik</u> <u>2</u>	<u>Warunki edycji</u>
<u>Załącznik</u> <u>3</u>	<u>Zmiany w stosunku do wydania z 1995 roku instrukcji K-1</u>

Część I

POSTANOWIENIA OGÓLNE

Przedmiot instrukcji i definicje ogólne

§ 1

Niniejsza instrukcja podaje zasady opracowania podstawowej mapy kraju, zwanej dalej *mapą zasadniczą*, w postaci klasycznej lub numerycznej.

§ 2

Edycję mapy zasadniczej wykonuje się w skalach:

1:500, 1:1000, 1:2000, 1:5000, zwanych dalej *skalami bazowymi*.

§ 3

Przepisy niniejszej instrukcji ustalają:

- pojęcie mapy zasadniczej, jej przeznaczenie i funkcje,
- pojęcie metryki mapy,
- skale mapy i zasady ich doboru,
- treść mapy,
- formę mapy,
- prowadzenie mapy,
- wymagania w stosunku do systemów informatycznych.

§ 4

Odwzorowanie, obowiązujący układ współrzędnych i podział mapy na arkusze ustalają przepisy instrukcji O-1 i O-2.

§ 5

Jeśli dla określonego obszaru mapa zasadnicza jest już prowadzona w odwzorowaniu innym niż obowiązujące i w lokalnym układzie współrzędnych, to może ona być prowadzona nadal w tym odwzorowaniu i układzie, do czasu zakończenia prac nad przekształceniem jej do postaci numerycznej. Wówczas powinna zostać przetransformowana do obowiązującego odwzorowania i układu współrzędnych oraz włączona do jednolitego państwowego Systemu Informacji o Terenie. Sposób i tryb tego postępowania określa Główny Geodeta Kraju.

Pojęcie mapy zasadniczej, jej przeznaczenie i funkcje

§ 6

Mapa zasadnicza - zgodnie z art.2, p.7 ustawy Prawo geodezyjne i kartograficzne - jest to wielkoskalowe opracowanie kartograficzne zawierające aktualne informacje o przestrzennym rozmieszczeniu obiektów ogólnogeograficznych oraz elementach ewidencji gruntów i budynków, a także sieci uzbrojenia terenu: nadziemnych, naziemnych i podziemnych.

§ 7

Mapa zasadnicza stanowi:

1. podstawowy element państwowego zasobu geodezyjnego i kartograficznego w rozumieniu art. 40 ustawy Prawo geodezyjne i kartograficzne,
2. podstawowy materiał kartograficzny, wykorzystywany do zaspokojenia różnorodnych potrzeb gospodarki narodowej, a w szczególności zagospodarowania przestrzennego, katastru nieruchomości i powszechnej taksacji,
3. źródłowe opracowanie kartograficzne do sporządzania map pochodnych i innych wielkoskalowych map tematycznych oraz aktualizacji mapy topograficznej w skali 1:10 000 (1:5000).

§ 8

Mapa zasadnicza służy do celów administracyjnych, prawnych, ewidencyjnych i projektowych oraz stanowi część składową krajowego systemu informacji o terenie (SIT).

Metryka mapy zasadniczej

§ 9

Metryka mapy zasadniczej jest podstawowym dokumentem obrazującym przebieg opracowania mapy, przechowywanym w Ośrodku Dokumentacji Geodezyjnej i Kartograficznej.

Metryka dla mapy prowadzonej metodą klasyczną zakładana jest dla każdego arkusza. Metryka mapy prowadzonej techniką numeryczną zakładana jest dla każdego obrębu. Metryka dla obu technik prowadzenia mapy zasadniczej ma formę dokumentu pisanego, uwierzytelnianego odręcznymi podpisami. Wzór metryki i procedury jej prowadzenia ustala Główny Geodeta Kraju.

§ 10

Celem metryki mapy jest podanie podstawowych informacji źródłowych o cechach mapy i ogólnym stopniu jej aktualności. Metrykę zakłada się dla mapy w momencie jej opracowania i uzupełnia w miarę wprowadzanych zmian.

§ 11

Metryka mapy zasadniczej zawiera następujące dane:

- dla mapy prowadzonej metodą klasyczną: tytuł, skalę, numer ewidencyjny, godło arkusza,
- dla mapy prowadzonej techniką numeryczną: nazwę obrębu, jego numer i skalę bazową,
- określenie układu współrzędnych,
- opis metod opracowania mapy, daty i otrzymane dokładności,
- wykonawców mapy odpowiedzialnych za jej opracowanie,
- informacje dotyczące aktualizacji mapy.

Skale mapy i zasady ich doboru

§ 12

Najmniejszą jednostką obszaru, dla którego określa się skalę bazową mapy zasadniczej (§ 2) zarówno przy postaci klasycznej jak i numerycznej jest obręb ewidencji gruntów i budynków. W wyjątkowo uzasadnionych przypadkach dopuszcza się odmienną skalę bazową dla części obrębu.

§ 13

Skalę bazową ustala się na podstawie:

1. stopnia zagęszczenia na mapie elementów stanowiących jej treść,
2. przewidywanych zamierzeń inwestycyjnych.

§ 14

Jako wytyczne do ustalania skali bazowej przyjmuje się, że niżej wymienione skale powinny być stosowane odpowiednio:

- skala 1:500 - dla terenów o znacznym obecnym lub przewidywanym zainwestowaniu,
- skala 1:1000 - dla terenów małych miast, aglomeracji miejskich i przemysłowych, oraz terenów osiedlowych wsi będących siedzibami gmin,
- skala 1:2000 - dla pozostałych zwartych terenów osiedlowych, terenów rolnych o drobnej, nieregularnej szachownicy stanu władania oraz większych zwartych obszarów rolnych i leśnych na terenach miast,
- skala 1:5000 - dla terenów o rozproszonej zabudowie wiejskiej oraz gruntów rolnych i leśnych na obszarach pozamiejskich.

Treść mapy zasadniczej

§ 15

Treść mapy dzieli się na *treść obligatoryjną* oraz *treść fakultatywną*.

§ 16

Treść obligatoryjną mapy zasadniczej stanowią:

- punkty osnów geodezyjnych,
- elementy ewidencji gruntów i budynków,
- elementy sieci uzbrojenia terenu, w szczególności urządzenia nadziemne, naziemne i podziemne.

§ 17

Do elementów ewidencji gruntów i budynków zalicza się, zgodnie z Rozporządzeniem Ministra Gospodarki Przestrzennej i Budownictwa oraz Ministra Rolnictwa i Gospodarki Żywnościowej z dn. 17 grudnia 1996 w sprawie ewidencji gruntów i budynków § 23 p.3:

1. granice jednostek terytorialnego podziału państwa,
2. granice jednostek ewidencyjnych,
3. granice obrębów,
4. granice działek,
5. opisy i kontury użytków gruntowych, w tym ekologicznych,
6. opisy i kontury klas gleboznawczych,
7. usytuowanie budynków,
8. stabilizowane (trwałe) punkty graniczne,
9. numery ewidencyjne działek,
10. numery porządkowe budynków,
11. numery ewidencyjne budynków,
12. numery punktów załamania linii granicznych,
13. nazwy ulic i oznaczenia dróg publicznych,

§ 18

Do elementów sieci uzbrojenia zalicza się, zgodnie z Rozporządzeniem Ministra Gospodarki Przestrzennej i Budownictwa z 26 sierpnia 1991 w sprawie szczegółowych zasad i trybu zakładania i prowadzenia geodezyjnej ewidencji sieci uzbrojenia terenu oraz uzgodnień i współdziałania w tym zakresie:

1. urządzenia inżyniersko-techniczne nadziemne,

2. urządzenia inżyniersko-techniczne naziemne, w tym punkty położenia armatury naziemnej przewodów uzbrojenia technicznego,
3. linie przebiegu przewodów i elementów uzbrojenia terenu

§ 19

Obiekty nie należące do treści obligatoryjnej stanowią treść fakultatywną mapy zasadniczej. Treść fakultatywna mapy zasadniczej stanowi zbiór otwarty, zależny od potrzeb i zamierzeń inwestycyjnych administracji państwowej, samorządowej i podmiotów gospodarczych.

§ 20

Szczegółowe definicje obiektów stanowiących treść obligatoryjną i fakultatywną mapy zasadniczej określa Załącznik nr 1 do niniejszej instrukcji: Katalog Obiektów Mapy Zasadniczej.

§ 21

W celu zachowania jednolitości mapy na obszarze kraju, wprowadzenie definicji nowego obiektu następuje po uzgodnieniu z Głównym Geodetą Kraju.

Forma mapy zasadniczej

§ 22

Mapa zasadnicza prowadzona jest w formie numerycznej lub klasycznej. Warunki edycji mapy zasadniczej określa Załącznik nr 2.

§ 23

Mapa zasadnicza w jej formie numerycznej jest mapą wektorową i obiektową.

§ 24

Treść mapy zasadniczej może być prowadzona i przedstawiana w systemie nakładek tematycznych (w postaci klasycznej - na osobnych arkuszach folii, w postaci numerycznej - w zbiorach warstw, lub w zbiorach obiektów). Nakładki te oznacza się następująco:

O - osnowy geodezyjne,

E - ewidencja gruntów i budynków,

U - sieci uzbrojenia terenu,

S - sytuacja powierzchniowa (inne obiekty trwale związane z terenem),

W - rzeźba terenu

R - realizacyjne uzgodnienia projektowe.

Część II

PROWADZENIE MAPY ZASADNICZEJ

§ 25

Mapa zasadnicza, jako element państwowego zasobu geodezyjnego i kartograficznego, prowadzona jest przez ośrodki dokumentacji geodezyjnej i kartograficznej o których mowa w art. 40 ust.2 Ustawy Prawo Geodezyjne i Kartograficzne, lub jednostki równorzędne oraz ich filie.

§ 26

Mapę zasadniczą prowadzi się w ramach krajowego Sytemu Informacji o Terenie (art. 5 i 7 ustawy Prawo geodezyjne i kartograficzne). Docelową postacią mapy zasadniczej w SIT jest jej postać numeryczna: *wektorowa*, związana z *bazą informacji o obiektach*.

§ 27

Na obszarach, gdzie istnieją założone arkusze mapy w formie klasycznej, do czasu założenia mapy numerycznej ich dalszą aktualizację należy wykonywać zgodnie z poprzednio obowiązującymi przepisami i znakami umownymi. Jeśli na obszarze nie istnieje mapa w określonej skali i zdecydowano założyć nowe arkusze w formie tradycyjnej, należy stosować znaki i symbole zgodne z niniejszą instrukcją. Niedopuszczalne jest stosowanie na jednym arkuszu mapy klasycznej znaków i symboli poprzednich i nowych przepisów

§ 28

Mapa zasadnicza w postaci numerycznej jest zasobem informacji o *obiekтах*, stanowiących na mocy niniejszej instrukcji jej treść.

§ 29

Obiekty stanowiące treść mapy zasadniczej prowadzonej w postaci numerycznej posiadają unikalne kody pozwalające na jednoznaczność ich identyfikacji i przyporządkowania im graficznych znaków. Związki te określa Katalog Obiektów Mapy Zasadniczej (Załącznik nr 1).

§ 30

Każdy obiekt stanowiący treść mapy numerycznej musi mieć przyporządkowane sobie

atrybuty przestrzenne - określające położenie obiektu,

oraz może mieć przyporządkowane sobie, zależne od charakteru obiektu

atrybuty nieprzestrzenne - określające inne właściwości obiektu.

Wśród atrybutów nieprzestrzennych wyróżnia się

atrybuty opisowe- jawnie występujące na mapie w postaci tekstów opisujących.

§ 31

Treść obligatoryjna mapy zasadniczej (§ 15, § 16) podlega bieżącej aktualizacji w oparciu o napływające do Ośrodków Dokumentacji Geodezyjnej i Kartograficznej wyniki prac geodezyjnych oraz

prawem przepisane informacje o zmianach elementów tej treści (art.art. 22, 23, 27 Ustawy z dn.17 maja 1989 Prawo geodezyjne i kartograficzne, Rozporządzenie z dn. 15.05 1990 w sprawie szczegółowych zasad i trybu zgłaszania prac geodezyjnych i kartograficznych oraz przekazywania materiałów i informacji powstałych w wyniku tych prac do państwowego zasobu geodezyjnego i kartograficznego, § 6 p.2 Rozporządzenia z dn. 17.12.1996 w sprawie ewidencji gruntów i budynków).

§ 32

Treść fakultatywna mapy zasadniczej jest gromadzona i aktualizowana w Ośrodkach Dokumentacji Geodezyjnej i Kartograficznej przez spożytkowanie wyników pomiarów wykonywanych na potrzeby inwestorów, którzy pomiar elementów tej treści zlecieli. Zakres treści fakultatywnej gromadzonej w Ośrodku ustala Wojewódzki Inspektor Nadzoru Geodezyjnego i Kartograficznego. Wykonawca pomiarów dostarcza Ośrodkowi pełną informację dotyczącą treści mapy, także treści fakultatywnej.

§ 33

Do treści mapy mogą być wprowadzane wyłącznie dane spełniające wymogi dokładnościowe i formalne, określone w obowiązujących instrukcjach technicznych. Podział na grupy dokładnościowe szczegółów terenowych i precyzja ich pomiaru nie mają związku ze skalą bazową mapy (Instrukcja O-1).

§ 34

Graficzna postać mapy zasadniczej i dane zawarte w zbiorach mapy zasadniczej są udostępniane urzędom, instytucjom, osobom fizycznym i prawnym z zachowaniem warunków określonych w przepisach o tajemnicy państwowej i służbowej.

§ 35

Ośrodek Dokumentacji Geodezyjnej i Kartograficznej udostępnia fakultatywną treść numerycznej mapy zasadniczej wraz z klauzulą. Klauzula ta umieszczona jest w opisie pozaramkowym graficznego obrazu i na początku danych tabelarycznych (gdy takie są udostępniane) i określa stopień kompletności i aktualności danych. Treść tej klauzuli powinna być poprzedzona słowem UWAGA.

§ 36

Przyjmowanie, przechowywanie i udostępnianie danych zbiorów mapy zasadniczej określają instrukcje O-3 oraz O-4.

Część III

WYMAGANIA W STOSUNKU DO SYSTEMÓW INFORMATYCZNYCH

§ 37

Ogólne wymagania w stosunku do systemów informatycznych wykorzystywanych do zakładania i prowadzenia Systemu Informacji o Terenie i jego elementów określają odrębne przepisy.

§ 38

Systemy wspomagające prowadzenie mapy numerycznej muszą być zdolne do zasilania Systemu Informacji o Terenie następującymi informacjami:

- kod obiektu wg Załącznika nr 1, przy czym dopuszcza się używanie zamiennie kodów literowych i kodów liczbowych,
- identyfikator obiektu,
- kształt geometryczny obiektu,
- lista współrzędnych punktów lokalizujących obiekt w terenie,
- przewidziane instrukcją atrybuty obiektu,
- źródło danych o położeniu obiektu,
- datę utworzenia obiektu,
- datę ostatniej modyfikacji obiektu,
- nr KERG opracowania, z którego pochodzą dane o obiekcie.

§ 39

Niezależnie od stopnia generalizacji koniecznej do przedstawienia obiektu na graficznym obrazie mapy system informatyczny wspomagający prowadzenie mapy numerycznej powinien przechowywać pełen opis geometrii i atrybutów obiektu.

§ 40

System informatyczny wspomagający prowadzenie mapy numerycznej powinien zapewnić identyfikację danych źródłowych stanowiących podstawę zmiany treści mapy.

§ 41

System informatyczny prowadzący mapę numeryczną powinien pozwalać na uzyskanie klasycznej formy mapy zgodnej z przepisami niniejszej instrukcji.

§ 42

Numeryczna mapa zasadnicza prowadzona jest dla obszarów określonych granicami jednostek ewidencyjnych. System informatyczny powinien jednak zapewniać możliwość składania informacji z różnych zbiorów dla uzyskania graficznego obrazu map w sekcyjnym kroju prostokątnym, określonym w Instrukcji O-2. Z każdą jednostką ewidencyjną musi być związana informacja o arkuszach mapy 1:10 000.

§ 43

Dane numeryczne mapy przekazywane do zbiorów krajowego Systemu Informacji o Terenie muszą być doprowadzane do obowiązującego formatu, określonego przez Standard Wymiany Informacji Geodezyjnych (SWING)

